

BŁAŻNIENIE (2) *sb n*

N sg błażni(e)ni(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyśmiewanie się, szydzenie, drwienie z kogoś; derisus, ronchus Mącz [z kogo] (2) : Ronchus aliquando significat, Násmiewanie/ błażnienie z kogo. Mącz 358c, 356a.

Synonim: naśmiewanie.

Cf **BŁAŻNIĆ**

KN